

- Τίτλος Γ'. Περιέχει ὅσα καὶ ὁ Γ' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—ΚΒ'. 1049—1056.
 Τίτλος Δ'. "Ὅσα καὶ ὁ Δ' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—ΙΖ'. 1056—1064.
 Τίτλος Ε'. "Ὅσα καὶ ὁ Ε' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—Γ'. 1064—1065.
 Τίτλος Ϛ'. Περὶ καρποφοριῶν· κερ. Α'.—Γ'. 1065.
 Τίτλος Ζ'. "Ὅσα καὶ ὁ Ζ' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—Ε'. 1068—1076.
 Τίτλος Η'. "Ὅσα καὶ ὁ Η' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—ΙΘ'. 1076—1093.
 Τίτλος Θ'. "Ὅσα καὶ ὁ Θ' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—ΛΘ'. 1093—1144.
 Τίτλος Ι'. "Ὅσα καὶ ὁ τοῦ Ι' συντάγματος· κερ. Α'.—Η'. 1144—1149.
 Τίτλος ΙΑ'. Περὶ μοναστρίας καὶ μοναχῶν· κερ. Α'.—ΙϚ'. 1149—1156.
 Τίτλος ΙΒ'. "Ὅσα καὶ ὁ τοῦ ΙΒ' τοῦ συντάγματος· κερ. Α'.—ΙΗ'. 1157—1165.
 Τίτλος ΙΓ'. Περὶ λαϊκῶν· κερ. Α'.—ΜΑ'. 1168.
 Τίτλος ΙΔ'. Περὶ κοινῶν πάντων ἀνθρώπων· κερ. Α'.—Ζ'. 1216.

Ἑρωτήματα δέκα σὺν ἱσαῖς ταῖς
ἀποκρίσεσιν.

- Α'. Ἐν ποίῳ φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαῖοι παραλόγως; 1220.

- Β'. Πόσους καὶ ποίους οὐκ ἐδέξαντο οἱ Ῥωμαῖοι ὀρθῶς πατριάρχας· οὐδὲν δὲ ἡ ἀπερίσκεπτος αὐτῶν ἐβλάψεν αὐτοὺς ἀποστροφῇ; 1221.
 Γ'. Ποίων ἐβλήθέντων πατριαρχῶν, τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς ἀπεχθείᾳ βασιλέων, οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ὄντες ἀποδέχονται; 1221.
 Δ'. Τίνων κατακριθέντων, οἱ ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθέντες οὐδὲν ἐβλάβησαν; 1221.
 Ε'. Πότε κινήθητε εἰς ἔχθραν κατ' ἀλλήλων, τινὲς ἀπεφθάναντο, καὶ οὐδέτερος αὐτῶν ἐκ τούτου τι παρεβλάβη, οὐθ' ὁ ποιήσας, οὐθ' ὁ καθ' οὗ πεποιήκεν; 1224.
 Ϛ'. Πόσοι οἰκουμενικαῖς συνόδοις ὑπακούειν ἀπέστησαν, ἀλλ' οὐδὲν αὐτὰς ἐβλάψαν; 1225.
 Ζ'. Ποιοὶ βασιλεῖς ἡγωνίσασατο περὶ εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν; 1225.
 Η'. Ἐν ποίαις συνόδοις, καὶ περ ἐκ διαφόρων ἀρχιερατικῶν θρόνων συνειλεγμένων τῶν συνελθόντων, οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν τὰ δεδογμένα, διὰ τὸ μὴ ἐνδίκως καὶ κατὰ θεσμὸν ἐκκλησιαστικὸν γενέσθαι; 1228.
 Θ'. Πότε καθρέθησαν ἐπίσκοποι, καὶ πάλιν ἐδέχθησαν κανονικὴ εὐθύτητι, ἥ τῇ τοῦ ἰδίου λαοῦ παρακλήσει; 1229.
 Ι'. Πόσοι τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀπέστησαν; 1232.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ

(870—990 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1231.

Πέτρου Σικελιώτου ἱστορία χρειώδης ἐλεγχός τε καὶ ἀνατροπῇ αἰρέσεως τῶν Μανιχαίων τῶν καὶ Παυλικιάνων λεγομένων, προσωποποιήθεῖσα, ὡς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας. 1239.

ΛΟΓΟΙ

- Α'. Λόγος κατὰ Μανιχαίων. Λέγουσιν οἱ Μανιχαῖοι ἓνα Θεὸν τοῦδε τοῦ κόσμου ποιητὴν καὶ ἐξουσιαστὴν, καὶ ἕτερον Θεὸν εἶναι τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. 1305.

Β'. Λόγος κατὰ Μανιχαίων τῶν καὶ Παυλικιάνων, τῶν μὴ ὁμολογούντων τὴν τῆς ὑπερευλογημένης καὶ ἀειπαρθένου δεσποίνης ἡμῶν κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου Μαρίας δόξαν, ἀλλ' ἀτιμαζόντων αὐτήν, καὶ λεγόντων μὴ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι τὸν Κύριον, ἀλλ' οὐρανόθεν τὸ σῶμα κατενεγκεῖν, καὶ ὡς διὰ σωλῆνος δι' αὐτῆς διελθεῖν· λεγόντων δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μετὰ τὸν φρικτὸν τοῦ Κυρίου τόκον, καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ τοῦ Ἰωσήφ ἐγέννησεν ἡ Ἀειπάρθεος. 1332.

Γ'. Λόγος κατὰ τῶν αὐτῶν Παυλικιάνων λεγόντων ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τοῦ δεῖπνου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἀληθῶς ἄρτον

